

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det var jo spændende at høre hr. Holger K. Niensens forsøg på at svare på, hvilke ansøgerlande der ikke ønsker at deltage i euroen. Der var nemlig ikke noget svar. Der var en sludder for en sladder omkring forsvarspolitik, omkring en fleksibel Balkanpolitik, men på det konkrete spørgsmål om, hvilke ansøgerlande der ikke ønsker at deltage i euroen, var der ikke noget svar.

Til hr. Holger K. Nielsen: Det er blevet vist, at det, SF skriver i sin pjese om, at ansøgerlandene skal leve op til ØMU-kravene, ikke passer. SF's argument om, at de ikke ønsker at deltage, passer heller ikke. Det ville klæde hr. Holger K. Nielsen og SF at tage det værktøj ud af SF's argumentationskasse. Og lad os så få debatten tilbage på sporet, nemlig: Hvad gavn har Danmark af at deltage i euroen og af at få indflydelse på den førte økonomiske politik?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Til hr. Kristian Jensen: Jeg har ikke sagt, at de ikke ønsker det. Jeg har sagt, at de faktisk ønsker det, men at de sikkert ikke kan blive medlemmer. Det, jeg siger, er, at der er lande, der ikke ønsker det. Det er Danmark, Sverige og Storbritannien, hvor befolkningerne ikke ønsker det. Så er der lande, som ikke kan blive medlemmer. Hele problemet i den her konstruktion er, at der er bygget så skrappe krav op, at man ikke kan samle hele Europa, fordi man enten ikke vil eller ikke kan blive medlem.

Så synes jeg faktisk, vi er ved at få en meget interessant diskussion om den her 3 pct.-grænse, hvor økonomiministeren jo faktisk åbnede for, at man på et tidspunkt kan diskutere den grænse, og hvor man helt rigtigt siger, at det kan da godt være, at den er sådan lidt tilfældigt fastlagt – det er fuldstændig korrekt – og hvis der bliver behov for det, så kunne man da godt diskutere at få ændret den til måske en 4 pct.-grænse, eller hvad ved jeg.

Det afviser Venstres ordfører fuldstændig, nærmest som en missionsmand, der overhovedet ikke vil give sig på nogen måde. 3 pct.-grænsen er nærmest hellig for Venstre. Hvis man ikke vil acceptere 3 pct.-grænsen, så er man uansvarlig, og så kan man ikke være med i fastkurspolitikken, og hvad ved jeg. Det er en interessant skillelinje, der er dér.

Til ministeren: Der skal da være enstemmighed, hvis man skal ændre den, og en af forskellene på hele situationen om 15-20 år, hvis man bliver bundet ind i det her, og hvis man ikke er med, er, at man bliver langt, lang mere afhængig af EU.

Det bliver EU, som i realiteten får en beslutende kompetence med hensyn til grænserne for den danske finanspolitik. Hvis vi ikke er med, har vi selv større indflydelse på det, ikke total indflydelse, det har jeg aldrig sagt, det kunne jeg ikke drømme om at påstå, men vi vil have langt, langt mere indflydelse på sådanne grænser, hvis vi er udenfor. Jeg gentager: I 1993 var vi ifølge prognoserne oppe på 4,4 pct. underskud ved den kickstart. Det kan godt være, vi havde fået lov, at vi havde fået en dispensation, hvad ved jeg, men vi var på kollisionskurs med de objektive regler, der ligger i 3 pct.-grænsen.

Så til hr. Jens Rohde, som siger, at vi sidste år kunne have hævet efterspørgslen med 70 mia. kr.: Jamen det er slet ikke det, det handler om. Det handler om: Hvad sker der i en lavkonjunktursituation? Som jeg har sagt mange gange: Det er usagligt at argumentere for en beslutning af så langsigtet karakter med, hvad der skete sidste år og forrige år og for 5 år siden. Vi skal tænke 15, 20, 25 år frem i tiden.

Og tror hr. Jens Rohde på, at alle lavkonjunkturer er væk i den danske økonomi fremover? Så naiv kan han da vel ikke være. Tror hr. Rohde, at fordi vi har haft en god konjunktur i et par år, så er al risiko for lavkonjunktur væk. Nej, den risiko er der stadig væk. Det er i lavkonjunktursituationer, denne her debat bliver interessant; dér vil vi ikke smide et finanspolitisk instrument væk, og det gør vi, hvis vi siger ja.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, man kan vel sige, at efter denne tæppebombning er det jo unægtelig heldigt trods alt at komme til i dag. Sådan føles det lidt. Men jeg vil godt sige som indledning, at jeg synes faktisk, vi på mange måder har haft en ganske udmærket debat indtil nu.

Normalt tager man dog her ved andenbehandlingen af et lovforslag udgangspunkt i de ændringsforslag, der er stillet, men der har jo været udvist en utrolig liberal indstilling fra